

ECONOMIA 02-08-09

Col.lecta:	212,93
Caixetes ciris	53,82
Caixetes:	32,20
Caixetes Càritas:	92,22

LECTURES DIUMENGE

20 durant l'any, 16 d'agost

1ª lectura: Pr 9, 1-6; 2ª lectura: Ef 5, 15, 20; Evangelí: Jo. 6, 51-58

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana vam acompanyar amb la pregària a la família de Alberto Martínez Soldado, de 87 anys; i dijous passat també vam acompanyar a la família de José Gómez Delgado, de 89 anys.

BATEIG

Dissabte vinent, dia 15, a la 1 batejarem a Itziar Alonso Arévalo; i a les 8 de la tarda a Edgar Tardío Pérez.

MISSES DIA 15 D'AGOST

El dissabte dia 15, festa de la Mare de Déu d'Agost, és festa i les misses seran com un diumenge: l'anticipada el divendres dia 14, i a les 10 i 12 del matí del dissabte.

La tarda del dissabte no hi haurà missa anticipada del diumenge.

L'EVANGELI D'AVUI

Jesús provoca diverses reaccions. Uns solament senten curiositat per ell. Altres l'admiren. En moltes es desperta la fe: veuen en ell l'envia't de Déu. Els dirigents religiosos el rebutgen. També avui es discuteix sobre Jesús. Podràs trobar tota classe de llibres i d'opinions sobre ell. Si el vols

conèixer personalment, el millor camí es escoltar el seu missatge amb el cor obert, aturar-te davant la seva persona, dialogar amb ell, esforçar-te per viure amb el seu Esperit. Necessites l'experiència de trobar-te personalment amb ell. (José A. Pagola)

HO HEM LLEGIT

Arribar al cor

Expliquen que un poeta, que vivia a París, va rebre visita d'una neboda, que va passar amb ell uns quants dies. Passejant per un carrer molt concorregut es van trobar amb una dona, ja gran, asseguda en el portal d'una casa demanant caritat. La noia li va donar una moneda, el poeta simplement la va saludar pel seu nom. Cada dia, caminant pel mateix lloc, es repetia la mateixa escena. La neboda amb estranyesa, va preguntar al seu oncle poeta:—Perquè no dones mai res a aquesta pobre dona? El Poeta somrient a la noia, li va contestar: — Les monedes que molta gent li donen, arriben només a las seves mans, cal arribar també al seu cor.

L'endemà, el poeta, després de la seva habitual salutació, va posar en la mà de la dona una rosa preciosa. Llavors la dona, amb cara de alegria, es va aixecar i va besar la mà del poeta. Després se'n va anar carrer avall aprestant la rosa sobre el seu cor.

Durant uns quants dies la dona no va aparèixer. Quan va tornar al portal, la noia preguntà a l'oncle: — Durant tots aquests dies que ningú li ha donat cap moneda, de què haurà viscut aquesta pobre dona? El poeta li va respondre con naturalitat: —De la rosa.

-Les persones no necessitem només pa per viure, necessitem estimació.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

Av. Mediterrània, 40 - Telf. 93 769 72 27
<http://www.telefonica.net/web2/parroquiapoblenou/>
 e-mail: parroquiapoblenou@telefonica.net

9 d'agost del 2009, 19 durant l'any / any B Núm. 287

Com s'ho pot fer aquest?

Una pregunta que encara avui la gent es fa. I la resposta que en dona la doctrina no tant sols no aclareix gaire sinó que, potser, enfosqueix encara més la qüestió. Certament que és una qüestió de fe; però només de fe?

La tradició mil·lenària de l'Església és no reflexionar, no raonar els misteris, ja que, per definició un misteri és necessàriament superior a la capacitat de comprensió de la ment humana.

És clar que sense de l'acceptació primària de l'existència de Déu, de l'Ésser Superior, creador, origen de tot, sense aquesta fe, no cal reflexionar ni raonar-ne cap altre.

Sense l'acceptació de l'Encarnació, podem plegar veles. Però qualsevol misteri pot ser raonat en sí mateix, per poder arribar a la humil conclusió: «no acabo de comprendre, però és raonable acceptar-ho»

Sempre, però, si comencem acceptant: «Déu és Amor». Cap altra religió no pot tenir ni la Trinitat, ni l'Encarnació, ni acceptar la **presència real** de Jesús en la seva humanitat, ressuscitada, material però invisible, en aquest pa «baixat del cel»

I la doctrina de la consagració, basada en les paraules dites per qui l'Església ha ordenat, tampoc ajuda gaire. Què val més, les paraules, l'home que les diu, la fe de qui vol rebre Jesús unida al desig del mateix Jesús que vol «ser menjat»?

Què pensaven, què creien els primers cristians (encara sense nom) quan «partien el pa» en família, a casa seva; quan els apòstols només eren predicadors de la bona nova de l'evangeli; quan només hi havia l'únic el gran «sacerdot» Jesús ressuscitat, i tots compartien aquest sacerdocí?

Lectura del primer llibre dels Reis 1R 19,4-8

En aquell temps, Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegué a l'ombra d'una ginestera i demanà la mort, preguntant així: «Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares.» Després s'ajagué sota aquella ginestera i s'adormí. Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: «Aixeca't i menja.» Llavors veié al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un càntir d'aigua, Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: «Aixeca't i menja, que tens molt de camí a fer.» Ell s'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

Salm responsorial 33, 2-3, 4-5, 6-7, 8-9 (R., 9a)

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindré sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin.

Tots amb mi glorifiquen el Senyor, / exaltem plegats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum; / i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill.

Acampa l'àngel del Senyor / entorn dels seus fidels per protegir-los. / Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor; / felix l'home que s'hi refugia.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes Ef 4,30-5:2

Germans, no entristiu l'Esperit Sant amb què Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Lluny de vosaltres tot malhumor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolenteria. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist.

Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare. Viviu estimant com el Crist ens estimà; ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com una víctima d'olor agradable.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo 6,41-51

En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es preguntaven: «Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, ¿i ara diu que ha baixat del cel?» Jesús els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui vénen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. Diu el llibre dels Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après vénen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare: només l'ha vist el qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo sóc el pa que dóna la vida. Els vostres pares, tot i

haver menjat el mannà en el desert, moriren, però el pa de que jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen, Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món.»

Salmo responsorial: 33

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren.

Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / Si el afligido invoca al Señor, él lo escucha / y lo salva de sus angustias.

El ángel del Señor acampa / en torno a sus fieles y los protege. / Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él.

La família de l'Àlex ens conviden a recordar-lo a i pregar per ell

El que no haya Amado, no podría sobrevivir a este Dolor,

El Amor y solo el Amor, es el que te hace sobrevivir para poder vencer al Dolor.

El Amor que tu nos has dejado Alex, son los latidos de nuestro Corazón, porque nos tocó vivir de esta manera, aprendiendo del sufrimiento, aprendiendo que solo hay un camino el cual tenemos que seguir...

Apesar de que nuestro Corazón muchas veces flaquee, aunque estemos cansadas, aunque pensemos que no vamos a poder continuar... la fuerza de tu Amor nos hace seguir hacia delante, porque al final este sufrimiento tendrá su recompensa,

la recompensa de poder estar juntos por siempre, para volver a sentir tus Abrazos, tus Caricias, tus Mimos, tu Sonrisa y un sin fin de cosas tuyas preciosas....

Por eso hoy quiero:

Brindar por la fuerza de este AMOR que te pudimos y nos pudiste dar...

Brindar por formar parte uno del otro,

Brindar por escogernos para vivir a nuestro lado

Brindar porque Dios nos unió

Brindar para poder seguir brindandote todos los pasos que demos hacia delante por este camino con la fuerza de este Amor

Brindar (y el corazón se me estremece) con poder pensar que pronto estaremos brindando juntos, porque el camino se acabó, porque el Dolor quedó atrás y por la Recompensa que nos tocara vivir juntos, por un nuevo camino lleno de Felicidad y Amor contigo Alex, con la Mama, Anna y conmigo,

Porque Dios así lo Quiere.

Mama, Anna y Jessy

para Ti Alex, TE QUEREMOS